

1. PRESENTACIÓ: EL SUBSTANTIU COM A PARAULA VARIABLE

En grec clàssic, el substantiu presenta diverses terminacions o desinències segons la seva funció sintàctica en l'oració.

Aquest procediment sintàctic afecta tot el sistema nominal:

- substantius o noms,
- article
- adjectius
- pronoms

Observa aquest fet en els textos A i B i en els topònims del mapa. Pots llegir-los amb l'ajut dels vocabularis corresponents.

Observa que hi ha altres tipus de paraules que són invariables i sempre apareixen igual (tret de possibles ajustaments fonètics: ον̄ ον̄χ ον̄κ):

- conjuncions: καὶ, γὰρ, ἀρα
- adverbis: ποῦ, οὗ, ναί, μή, αὐθις
- interjeccions: ω
- preposicions: εἰς, πρός, ἐν

VOCABULARI TEXT A

αἱ Ἀθῆναι Atenes
ἀκού-ουσι (v) escolten, senten
βαίν-ει va
βλέπ-ει mira
Βυζάντιον Bizanci
δὲ i; però
εἰς a, cap a (entrada)
εἰς Εὔβοιαν fins a Eubea
εἰς τὸ πλοῖον al vaixell
εἰς Χίον fins a Quios
εἰς-βαίν-ει embarca
εἰς-βαίν-ουσι(v) embarquen
ἐν a
ἐν Βυζαντίῳ a Bizanci
ἐν Εὐβοίᾳ a Eubea
ἐν Χίῳ a Quios

ἐξαίφνης de sobte
ἔπειτα després, aleshores, tot seguit
ἐστι(v) és, està
καὶ i
καὶ ... καὶ ...i... (ambdós)
μὲν ... δὲ d'una banda...de l'altra
οἱ el, en
οἱ Δικαιόπολις Diceòpolis
οἱ Ζηνόθεμις Zenòtemis
οἱ Ἡγέστρατος Hegèstratos
οἱ κυβερνήτης el capità
οἱ ράψῳδοι el rapsode
οἱ els
οἱ ναύται els mariners
όῃ-ᾰ̄ veu
όῃ-ωσι(v) veuen
οὖν en efecte
πλ-εῖ navega
πρὸς cap a (aproximació)
πρὸς τὰς Αθήνας cap a Atenes
πρὸς τὴν γῆν cap a terra
πρὸς τὸν Πειραιᾶ cap al Pireu
τε... καὶ ... i ... (ambdós)
τέλος finalment, a la fi
τὴν la
τὴν ἀκρόπολιν l'Acròpolis
τί; què?
τὸν el
τὸν Παρθενῶνα el Partenó
τὸ el (neutr.)
τὸ πλοῖον el vaixell
ψόφον un soroll

VOCABULARI TEXT B

ἀκού-ω sento
ἀκού-εις sents
ἀκού-ομεν sentim
ἄκου-ε escolta!
ἀληθῆ la veritat
ἀλλὰ però, sinó
ἄρα és que...?

αῦθις una altra vegada
βλέπε mira!
γὰρ car, ja que
δεῦρο aquí
Δικαιόπολι Diceòpolis
ἐγώ jo
ἔγωγε el que és jo, jo
ἐλθ-έ vine!
ἐστι(v) és, està
Ζεῦ Zeus
Ζηνόθεμι Zenótemis!
ἡ la
ἡ ἀκρόπολις l'acròpolis
ἰδού ei! mira!
καὶ també
καλός bell, bonic
καλὴ bella, bonica
καλόν bell, bonic (neutre)
κυβερνήτα capità!
λέγ-εις dius
μὰ Δία per Zeus!
μὴ no (+imper.)
ναί sí
νῦν ara
οἱ Παρθενῶν el Partenó
τὸν Πειραιᾶ El Pireu
όρ-ῶ veig
όρ-ᾱς veus
οὐ no
οὐδὲν res
οὖν en efecte
οὗ ψόφος el soroll
ποῦ on?
σαφῶς clarament
σὺ tu

2. MOSTRES DE L'OPOSICIÓ DELS CASOS. Textos A i B

Aquestes paraules al NOMINATIU presenten una **ς** final i en VOCATIU cap:

Nominatiu	Vocatiu
ό Δικαιόπολι-ς	ὦ Δικαιόπολι
ό Ζηνόθεμι-ς	ὦ Ζηνόθεμι
ό κυβερνήτη-ς	ὦ κυβερνήτα

Aquestes paraules ,
si al NOMINATIU presenten una **-ς** final, a l'ACUSATIU presenten una **-ν** final;
si al NOMINATIU presenten una **-ν** final, a l'ACUSATIU s'afegeix una **-α** :

Nominatiu	Acusatiu
ἡ ἀκρόπολι-ς	τήν ἀκρόπολι-ν
ό Παρθενών	τὸν Παρθενῶν-α
ό ψόφο-ς	τὸν ψόφο-ν

3. MOSTRA DE LA IDENTIFICACIÓ DE CASOS EN CORRESPONDÈNCIA AMB UNA FUNCIÓ SINTÀCTICA

Text B /

Observa que els substantius que funcionen com a **COMPLEMENT DIRECTE** presenten una **v** final, característica de l'**ACUSATIU (singular)**:

ἐγὼ γὰρ τὴν ἀκρόπολιν οὐχ ὁρῶ.

ἄρα καὶ σὺ τὴν ἀκρόπολιν ὁρᾶς;

ἄρα ἀκούεις καὶ σὺ τὸν ψόφον;

καὶ ἐγὼ τὸν ψόφον αὗθις ἀκούω.

Text A /

Observa que els substantius precedits per la preposició *εἰς* o *πρὸς*, que funcionen com a **COMPLEMENT CIRCUMSTANCIAL de direcció cap a on**, presenten una **v / α** final, característica de l'**ACUSATIU (singular)**:

εἰς τὸ πλοῖον

εἰς Χίον

εἰς Εὐβοιαν

πρὸς τὸν Πειραιᾶ.

πρὸς τὴν γῆν

Text A /

Observa que els substantius precedits per la preposició *ἐν*, que funcionen com a **COMPLEMENT CIRCUMSTANCIAL de lloc a on**, presenten una **ι suscrita final (ω, α)**, característica del **DATIU (singular)**:

ἐν Βυζαντίῳ

ἐν Χίῳ

ἐν Εὐβοίᾳ

4. ELS CASOS (DENOMINACIONS) I LES SEVES FUNCIONS

El sistema nominal del grec clàssic disposa de cinc casos, entre els quals es distribueixen les diverses funcions sintàctiques:

NOMINATIU	Subjecte (protagonista de l' acció verbal) Atribut
VOCATIU	Vocatiu
ACUSATIU	Complement Directe Referent de l' acció verbal (Acusatiu de Relació) Complement Circumstancial (amb o sense preposició)
GENITIU	Complement del Nom Règim de Verb Complement Circumstancial (amb o sense preposició)
DATIU	Complement Indirecte Règim de Verb Complement Circumstancial (amb o sense preposició)

5. LES DECLINACIONS

Els substantius s'agrupen en tres declinacions, cada una de les quals disposa del seu repertori de desinències pels diversos casos.

1ª Declinació: temes acabats en α -/ η -
substantius femenins (i també masculins)

2ª Declinació: temes acabats en o-
substantius masculins (i també femenins) i neutres

3ª Declinació: temes acabats en consonant, en les vocals i-, u- , i en diftong
substantius masculins, femenins i neutres

7. GÈNERE I NOMBRE

Efectivament, el sistema nominal del grec clàssic també presenta marques de gènere i nombre.

Els gèneres són : masculí, femení i neutre

Els nombres són : singular, plural i dual

MOSTRA DE LA CORRESPONDÈNCIA O CONCORDANÇA DE GÈNERE.

Text B /

Observa la correspondència o concordança entre adjectius, articles i substantius

en masculí:

καλός ἐστιν ὁ Παρθενών

καλὸς δὲ ὁ Πειραιεύς

en femení:

καλὴ δὲ ἡ ἀκρόπολις

en neutre:

καλόν ἐστι τὸ νεώριον

8. PARADIGMES BÀSICS

L'article: ό, ή, τό. Ens permet identificar el gènere, nombre i cas del nom al qual accompanya.

L'adjectiu de tres terminacions: καλός καλή καλόν. Presenta una declinació molt semblant a la de l'article.

Article

	singular				plural			
	masc.	fem.	neut.		masc.	fem.	neut.	
N	ό	ή		τό	N	οί	αί	
A	τόν	τήν			A	τούς	τάς	τά
G	τοῦ	τῆς	τοῦ		G	τῶν		
D	τῷ	τῇ	τῷ		D	τοῖς	ταῖς	τοῖς

Adjectiu 3 terminacions

	singular				plural			
	masc.	fem.	neut.		masc.	fem.	neut.	
N	καλός	καλή		καλόν	N	καλοί	καλαί	
A	καλόν	καλήν			A	καλούς	καλάς	καλά
G	καλοῦ	καλῆς	καλοῦ		G	καλῶν		
D	καλῷ	καλῇ	καλῷ		D	καλοῖς	καλαῖς	καλοῖς

Les declinacions 1^a i 2^a: aprenem els paradigmes bàsics.

La 3ª declinació: aprenem el quadre de desinències i paradigmes seleccionats d'entre els diversos temes.

Codi de colors

- **Blau**: lletra que determina el tema
- **Blau cel / fosc**: temes alternants
- **Magenta**: desinència de cas
- **Lila**: combinació de la determinació de tema amb la desinència
- **Verd**: lletra que incideix en la determinació del tema o que s'afegeix per connectar la determinació del tema amb la desinència
- (parèntesi): lletra que s'afegeix o no dependent del començament de la paraula següent

1ª Declinació

- Femenins α - pura (precedida de $\text{I}-, \text{E}-, \text{Q}-$)
- Femenins α - mixta
- Femenins η -
- Masculins η -
- Masculins α -

1ª Declinació femenins **α-** pura (precedida de **ι-, ε-, ρ-**)

	sing.	plur.
N	ή ήμέρα	αί ήμέραι
V	ήμέρα	ήμέραι
A	τὴν ήμέραν	τὰς ήμέρας
G	τῆς ήμέρας	τῶν ήμερῶν
D	τῇ ήμέρᾳ	ταῖς ήμέραις

1ª Declinació femenins **η-**

	sing.	plur.
N	ή βοή	αί βοαί
V	βοή	βοαί
A	τὴν βοήν	τὰς βοάς
G	τῆς βοῆς	τῶν βοῶν
D	τῇ βοῇ	ταῖς βοαῖς

1ª Declinació masculins η-, α-

	sing.	plur.
N	ό ναύτης	οί ναύται
V	ναύτας	ναύται
A	τὸν ναύτην	τοὺς ναύτας
G	τοῦ ναύτου	τῶν ναυτῶν
D	τῷ ναυτῷ	τοῖς ναύταις

2ª Declinació masculins i femenins ο-

	sing.	plur.
N	ό ἄνθρωπος	οί ἄνθρωποι
V	ἄνθρωπε	ἄνθρωποι
A	τὸν ἄνθρωπον	τοὺς ἄνθρωπους
G	τοῦ ἄνθρωπον	τῶν ἄνθρωπων
D	τῷ ἄνθρωπῳ	τοῖς ἄνθρωποις

2ª Declinació neutres ο-

	sing.	plur.
N		
V	τὸ ἔργον	τὰ ἔργα
A		
G	τοῦ ἔργον	τῶν ἔργων
D	τῷ ἔργῳ	τοῖς ἔργοις

3ª Declinació

- Temes en consonant
 - gutural
 - dental
 - vτ-
- Temes en diftong
- Temes en vocal llarga i en vocal suau
 - -ι/ει

3ª Declinació: desinències

	sing.		plur.	
	masc. i fem.	neut.	masc i fem.	neut.
N	ς / tema allargat	∅	ες	α
V	ς / ∅	(tema pur)		
A	α / ν		ας / η	
G	ος		ων	
D	ι		σι(ν)	

3^a D, temes en **gutural**
gutural + σ = ξ

	sing.	plur.
N	ό κόραξ	οί κόρακες
V	κόραξ	κόρακες
A	τὸν κόρακα	τούς κόρακας
G	τοῦ κόρακος	τῶν κοράκων
D	τῷ κόρακι	τοῖς κόραξι(ν)

3^a D, temes en **dental**
dental davant σ desapareix
dental final de paraula desapareix

	sing.	plur.
N	ή λαμπάς	αἱ λαμπάδες
V	λαμπάς	λαμπάδες
A	τὴν λαμπάδα	τὰς λαμπάδας
G	τῆς λαμπάδος	τῶν λαμπάδων
D	τῇ λαμπάδι	ταῖς λαμπάσι(ν)

3^a D, temes en dental
 dental davant σ desapareix
 dental final de paraula desapareix

	sing.	plur.
N	ό παῖς	οἱ παῖδες
V	παῖ	παῖδες
A	τὸν παῖδα	τοὺς παῖδας
G	τοῦ παιδός	τῶν παιδῶν
D	τῷ παῖδί	τοῖς παισί(ν)

3^a D, temes en dental
 dental davant σ desapareix
 dental final de paraula desapareix

	sing.	plur.
N		
V	τὸ σῶμα	τὰ σώματα
A		
G	τοῦ σώματος	τῶν σωμάτων
D	τῷ σώματι	τοῖς σώμασι (ν)

3^a D, temes en **vτ-**

vτ- davant σ desapareix
 τ final de paraula desapareix

	sing.	plur.
N	ό γίγας	οι γίγαντες
V	γίγαντ	γίγαντες
A	τὸν γιγάντα	τοὺς γίγαντας
G	τοῦ γίγαντος	τῶν γιγάντων
D	τῷ γίγαντι	τοῖς γίγαντις (v)

3^a D, temes en vocal suau variable:

ι-/ει-, υ-/ευ-

ι, υ intervocàliques cauen, amb certes contraccions de vocals

	sing.	plur.
N	ή πόλις	αί πόλεις
V	πόλι	πόλεις
A	τὴν πόλιν	τὰς πόλεις
G	τῆς πόλεως	τῶν πολέων
D	τῇ πόλει	ταῖς πόλεσι

Substantius amb doble tema

N	Zεύς
V	Zεῦ
A	Δία
G	Διός
D	Διή

9. ELEMENTS D'ESTRUCTURA FORMAL DEL GREC:

Als substantius grecs podem distingir diversos elements formants:

arrel
morfemes
desinències
prefixos / infixos /sufixos

Hi ha substantius compostos, amb més d'una arrel

Observem aquest fet al material lèxic dels textos A i B

- arrel-desinència

τὸ πλοῖον
τὴν γῆν
(τὸν) ψόφον
τὸν Παρθενῶνα

ἐν Βυζαντίῳ
ἐν Χίῳ
ἐν Εύβοίᾳ

εἰς τὸ πλοῖον
εἰς Χίον
εἰς Εύβοιάν

πρὸς τὸν Πειραιά
πρὸς τὴν γῆν

- arrel+sufix-desinència

ό κυβερνή+ τη-ς
κυβερνάω pilotar la nau
-τη-ς competent en, professional del

οί ναῦ-ται
ναῦς nau
-τη-ς competent en, professional del

- arrel+arrel-desinència

ό Ἡγέ+στρατο-ς
ήγοῦμαι conduir
στρατός exèrcit

ό ράψ+ώδο-ς
(possiblement) ράπτω cosir
ώδαι cant

ό Ζηνό+θεμι-ς
Ζηνός de Zeus
θέμις llei

ό Δικαιό+πολι-ς
δίκαιος just
πόλις ciutat

τὴ-ν ἀκρό+πολι-ν
ἄκρος alt
πόλις ciutat